

Kuva 1: Kirkkaana päivänä vuoret näkyvät omalta katoltamme ihanasti.

Takkojen perheen nimikkokirje 1/2013

Kathmandu 15.3.2013

Anni, Heikki, Minttu, Santtu ja Siiri Takko

Felm, Lalitpur -3 Jhamsikhel

G.P.O. 8975 E.P.C. 2250

Kathmandu, Nepal

anni.takko@felm.org   heikki.takko@felm.org

”Meidän perheen blogi”

www.takotmaailmankatolla.blogspot.com

Tervehdys Nepalin keväästä!

Kylmin aika täällä alkaa olla taas jo ohitse, ja nautimme lämpimästä auringonpaisteesta, joka saa talviaikaan todella viileinä pysyneet talot ja rakennuksetkin jo lämpimämmiksi. Meidän perheessämme odotetaan jo kovasti uintikautta, jota ei kauaa varmasti enää tarvitse odottaakaan.

Mielestämme selvisimme oikein mukavasti Nepalin kylmästä ja sähköttömästä talvesta. Suurin haitta oli toimistojen kylmyys. Toki kotonammekin oli kylmä, mutta lasten kanssa touhutessa sitä ei niin

huomannut – paitsi iltaisin ja aamuisin, kun oli vaihdettava vaatteita ja peseydyttävä. Oli omituista, että ulkona auringonpaisteesta saattoi olla hyvinkin lämmin, mutta sisällä aivan jäätävän kylmä. Kädet ja sormet olivat aivan jäässä kun tietokonetta oli kuitenkin pakko käyttää. Meillä toimistolla taisi jokaisella olla oma tapansa selviytyä kylmästä: Ben vei mustan tuolinsa pari kertaa päivässä aurinkoon lämpenemään tai työskenteli niin, että istui auringossa, mutta tietokone oli sisällä varjossa; minä join koko ajan kuumaa vettä ja Mandira puolestaan sytytti kaasulämmittimen pöytänsä viereen.

Kiitos teille kaikille seurakunnille ja yksittäisille ihmisille muistamisesta mm. joulunaikaan! Kaikki posti ja muistaminen todella ilahduttaa ja on aina ihana huomata, ettemme tee tätä työtä yksin. Kiitos teille!

Poliittinen tilanne Nepalissa on kevään myötä taas kärjistynyt ja yleislakkoja on ollut jonkin verran. Kunpa poliittisiin riitoihin voitaisiin saada päätös ja ratkaisu ja Nepal voisi vihdoinkin saada oikean perustuslain. Poliittinen toimimattomuus on hyvin turhauttavaa ja vaikuttaa hallituksen ja koko valtion kaikkeen toimintaan. Lakkoihin sen sijaan olemme jo ehkä tottuneet. Olemme miettineet, että jokin taso kulttuuriin sopeutumisessa lienee saavutettu, sillä enää lakot eivät kauhistuta, vaan tuntuvat lähinnä mukavilta, sillä silloin kadut ovat täynnä ainoastaan jalankulkijoita ja pyöräilijöitä – moottoriajoneuvoilla kulkeminen on kiellettyä. Ilmakin on silloin raikkaampi. Toisaalta mm. kenttämatoja ja niiden suunnittelua lakot kyllä haittaavat.

Työtä

Annin työtehtävät ovat jatkuneet entisenlaisina. Toki kaikenlaista uutta tulee koko ajan ja vasta nyt tuntuu, että hahmotan koko kummikentän laajuuden. Monia budjetointiin liittyviä asioita olen saanut vasta nyt selvitetyiksi. Kummikumppanimme ovat yleisesti ottaen todella mukavia ja tekevät

hyvää työtä. Heidän kanssaan on hyvä tehdä yhteistyötä. Joulun alla vietimme joulujuhlia kaikissa lastenkodeissamme. Minun ja Mandiran apuna olivat vapaaehtoisemme Tiina, Sara, Sannamari ja Olli, mikä olikin oikein hyvä, sillä Siiri sairastui samalla viikolla vatsatautiin ja Heikki oli 10 päivän kenttämatkalla Rukumissa, joten itse en sitten osallistunutkaan kaikkiin juhliin.

Nyt olemme suunnitelleet pääsiäisjuhlat lastenkoteihin ja apunamme ovat täällä tällä hetkellä olevat vapaaehtoiset Riikka ja Larimatti. Lisäksi uusin vapaaehtoisemme Jaana saapui maahan reilu viikko sitten. Lähetysseuran vapaaehtoisia meillä on siis paljon.

Kuva 2: Heikin kenttämatkalta: Viljelijäkokous Rukumissa.

Annin työajasta osa kuluu vierailuja ja lyhyempiä kenttämatkoja tehden. On hyvä tavata kummioppilaitamme. Nepalin lasten ja nuorten elämäntarinat ovat usein hyvin surullisia ja taustalla saattaa olla köyhyyden lisäksi monenlaisia hylätyksi tulemisia. Onneksi kummituella pystymme auttamaan.

Helmikuun alussa Heikki aloitti työt SUS:lla, jossa hän viettää nyt yhden työpäivän viikossa. Ensi viikolla Heikki lähtee ensimmäiselle kenttämatkalleen SUS:n porukan kanssa. SUS on yksi yhdeksästä kehitysyhteistyökumppanistamme, Samaritan Uttan

Sewa. Lähetysseura tukee SUS:n Uplift-projektia, jonka puitteissa SUS tekee työtä marginaalissa elävien ihmisryhmien parissa. Marginaaliryhmiä ovat esimerkiksi maattomat ja dalitit, samoin yksinhuoltajaäidit. SUS:n työhön kuuluu mm. äiti-, säästö- ja lukutaitoryhmien perustaminen ja seuraaminen. Lisäksi SUS auttaa marginaaliryhmiin kuuluvia ihmisiä saamaan henkilöllisyystodistukset, sillä ilman apua heidän on käytännössä mahdotonta saada todistuksia. Heikki on innoissaan työskentelemisestä SUS:lla.

Edelleen pääosa Heikin työajasta kuluu ruokaturvaprojektissa Sahaksella ja loppuaika (noin päivän verran viikossa) turvallisuus- ja atk-vastaavana täällä Lähetysseuran toimistolla, FELM-Nepalilla.

Kuva 3: Kenttämatkoilla päivät ovat pitkiä ja matkanteko hyvin hidasta huonokuntoisilla erämaateillä.

Tammikuussa meillä oli työntekijäpäivät Kari Salosen kanssa ja maaliskuussa työyhteisön koulutuspäivät Janne Hassisen johdolla. On mukava saada tänne lähetysseuralaisia ja kuulla kuulumisia Suomesta. Myös perhetyön kouluttajat Anna-Kaarina ja Matti Palmu olivat täällä helmikuussa reilun kuukauden. Palmut ovat Annille lapsuudesta tuttuja, kun Annin vanhemmat työskentelivät Lähetysseuran työntekijöinä pari vuotta samaan aikaan Etiopiassa Palmujen kanssa. Sittemmin Annin perhe muutti Tansaniaan, mutta yhteys Palmuihin säilyi. Täällä

Nepalissa Anna-Kaarina ja Matti toimivatkin varaisovanhempina lapsillemme.

Kuva 4: Kirkollisten kumppaneidemme kokouspäivä maaliskuun alussa. Kuvassa mukana myös Palmut, Janne Hassinen ja kolme Lähetysseuran vapaaehtoista.

Osallistuimme yhdelle perhetyön koulutuskurssille, joka järjestettiin Nagarkotissa. Oli hienoa päästä seuraamaan Anna-Kaarinan ja Matin työskentelyä. Perhetyölle on täällä Nepalissakin huutava tarve. Erityisesti hindukulttuurissa nainen on yhä miehen omaisuutta ja naisen odotetaan palvovan miestänsä. Perhetyössä haastetaan ihmiset itse pohtimaan kulttuuriaan ja sen tapoja, jotka liittyvät parisuhteeseen ja perhe-elämään. Naisen ja miehen välinen tasa-arvo ei avioliitossakaan usein toteudu. Toisaalta hyvinvoiva avioliitto tarkoittaa hyvinvoivia lapsia sekä hitaasti koko yhteiskuntaa.

Kurssilla oli mukana pariskuntia Kathmandusta, mutta myös muualta Nepalista. Tutustuimme muunmuassa suloiseen dalit-perheeseen, joka oli tullut kurssille Rautahatin läänistä Kaakkois-Nepalista. Perheen isä Sagar toimii aktiivisesti omassa seurakunnassaan, jossa he vetävät perhetyön kursseja. ”Tämä koulutus on niin ainutlaatuista!”, perheen äiti Maya kertoi silmäloistaen. ”Täällä kerrotaan työn jakamisesta ja naisen arvostamisesta, mikä on Nepalissa poikkeuksellista. Ainutlaatuista on myös, että asioita ei opeteta vain miehille.” Sagarin ja Mayan mukana

oli kahdeksankuinen Namrata-tyttö, joka ensimmäisen päivän ajan tuijotti meitä mietiskeleväisesti kulmiensa alta, mutta joka sen jälkeen tuli lähes joka luennolla istumaan meidän syliimme (me tietysti keksimme kaivaa repuistamme leluja tai muuta ihmeteltävää hänelle – täällä eivät vanhemmat kannakaan mitään vauvojen hoitolaukkuja virikkeineen mukanaan!)

Kuva 5: Nagarkotissa Sagarin, Mayan ja Namratan kanssa.

Naisten ja tyttöjen huono asema Etelä-Aasialaisessa kulttuurissa on työtehtävien kautta tullut meidänkin tietoisuuteemme konkreettisesti. Miten tyttövauvoja abortoidaan viimeisillä raskauskuukausilla, miten tyttö ja nainen ovat alusta alkaen miehen omaisuutta, miten tyttöjen on pakko tehdä kotitöitä, eikä heidän koulutukseensa panosteta tai miten leskiä ja yksinhuoltajaäitejä hyljeksitään. Samalla mietimme, että tässä me olemme, ”pääkallonpaikalla” tätä työtä tekemässä ja olemmekin nyt päättäneet entistä enemmän kiinnittää huomiota naisten ja tyttöjen asemaan esimerkiksi uusien kummioppilaita valittaessa.

Naisten asema onkin yksi Lähetysseuran läpileikkaavista teemoista.

Perhe-elämää

Joulua juhlimme hyvien ystäviemme, Fidan työntekijöiden Juhaninmäkien kanssa mukavasti sekä suomalaisia että nepalilaisia perinteitä noudattaen. Heti joulun jälkeen olimme lomalla Thaimaassa. Majoituimme Bangkokissa toisen lähettiperheen Tenhojen luona. Tenhot lähtivät samaan aikaan Thaimaahan, kun me lähdimme tänne Nepaliin. Oli todella mukavaa vaihtaa ajatuksia ja kokemuksia heidän kanssaan. Vaikka Thaimaa ja Nepal maina ovat erilaisia, olivat kokemuksemme ensimmäisen vuoden ajalta hyvin samanlaisia.

Minttu ja Santtu viihtyvät brittikoulussa, Minttu erityisesti. Santulle tottuminen kaikkeen uuteen on selvästi ollut lapsistamme haastavinta ja lisäksi Santun kohdalle on sattunut paljon ylimääräisiä muutoksia mm. kaverisuhteissa. Santun paras ystävä muutti marraskuussa pois ja nyt tämän hetken paras ystävä muuttaa pois kesällä. Tämä on vähän surkeaa,

sillä Santulle ei ole niin helppoa luoda uusia ystävyysuhteita varsinkaan englanninkielellä. Siiri käy Dilu-didimme kanssa kansainvälisissä leikkiryhmissä melkein joka päivä. Siiri onkin lapsistamme eniten omaksunut kaikenlaisia nepalitapoja. Viikonloppuisin Siiri pyytää ruuaksi daahlbahtia (riisiä ja linssikastiketta), sillä sitä hän syö aivan joka päivä kotona Dilun kanssa. Hieman murhetta perheemme eloon on tuonut Santun sairastelu: hänellä on ollut kurkkutulehduksia, jotka ilmeisesti johtuvat Kathmandun kovin pölyisestä ja saasteisesta ilmasta. Olemmekin olleet entistä tarkempia, että lapsemme käyttävät hengityssuojaimia kaduilla pyöräillessään ja kotonamme on nyt jakuvasti ilmanpuhdistimet päällä. Santun terveys on kuitenkin huolenaihe meille ja rukouspyyntö teille.

*Iloista ja siunattua pääsiäisaikaa!
Kristus on totisesti ylösnoussut!*

**Kiitos kaikesta tuesta nimikkoseurakuntiiimme!
Ollaan yhteydessä.**

